

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXI. De Manichaeorum errore qui tunc primùm exortus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

AURELIANUS.

τῶν καὶ δὲ περὶ ἡμᾶς ὁ Ἀυρηλιανὸς ἀφείχθησιν
 δ' αὐτῶν τῆς δόξης, ἀλλοίον π' περὶ ἡμῶν φερό-
 νισαί, ἢ δὴ τισὶ βελαίς ὡς ἀν' διωγμὸν κατ'
 ἡμῶν ἐγείρειν ἀνεκινεῖτο· πολὺς τε ἦν ὁ ὄχλος
 πᾶσι περὶ τῆς λόγου· μέλλουσα δὲ ἡδὴ καὶ
 σχεδὸν εἰπεῖν τοῖς καθ' ἡμῶν γράμμασιν ὑπο-
 σημειώμενοι, θεῖα μέτεσιν δίκη. μονογενεῖ
 δὲ ἀκωνων τῆς ἐλ' χειρῆσεως αὐτὸν ἀποδεσμε-
 σα. λαμπρῶς τε τοῖς πᾶσι σωροῶν παρὶς ὠ-
 σα, ὡς ἐποτε γυροῖ ἀν' ἀρᾶσάν τοῖς τῆ βίβλι ἀρ-
 χῆσι κ' τῶν τῆ Χειρῆσεως ἐκκλησιῶν, μὴ ἐχί τ'
 ὑπερμάχε χειρὸς θεῖα κ' ἐραγνίω κρίσει, B
 παιδείας ἐνεκα κ' ἑπιστροφῆς, καθ' ἑς ἀν' αὐ-
 τῆ δοκιμάζοι καιρῶς, τῆτ' ἑπιτελείωσιν συλ-
 χερῆσεως, ἔτεσι γὰρ ἐξ ἐκλήσαντα τὸν Ἀυρη-
 λιανὸν, διαδέχεται Πρόβου· καὶ τῆτον δὴ πε-
 τοῖς ἴοις ἑπιτελείωσιν, Καρῶ ἀμα τοῖς
 παύσι καὶ Νεμεσιανῶ διαδέχεται πᾶ-
 λαντ' αὐτῶν τῶν ἐπ' ὅλοις τρισὶν ἐνιαυτοῖς
 διαχρομένων, μέτεσι τὰ τῆς ἡγεμονίας εἰς
 Διοκλητιανὸν κ' τῆς μετ' αὐτὸν εἰσποιηθέντας
 ἐφ' ὧν ὁ καθ' ἡμᾶς σωτελεῖται διωγμὸς, καὶ C
 ἡ καὶ αὐτὸν τῶν ἐκκλησιῶν καθαίρεισι. ἀλλὰ
 ῥ' μικρῶ τῆς ἀφείχθησιν τὸν ἑπ' ῥώμης
 ἑπισκοπὸν Διονύσιον ἔτεσι ἐνεία διεληθόνα
 τὴν λαβεργίαν, διαδέχεται Φήλιξ.

A sic affectus erat aurelianus. processu ve-
 rō temporis aliter de nobis sentiens,
 quorundam consiliis cœpit impelli ut
 persecutionem adversus nostros com-
 moveret. Jamque ea de re multus ubi-
 que rumor spargebatur. Sed eum para-
 tum jam, & compositis contra nos edi-
 ctis ut ita dixerim subscribentem, ulta
 est divina justitia: quasi constricto cu-
 bito conatum ejus reprimens: simulq;
 omnibus apertissimè ostendens, nihil
 unquam hujus mundi principibus ad-
 versus Christi ecclesias licere, nisi pro-
 pugnatrice Dei dextera arcano quodam
 ac caelesti judicio ad castigationem
 & emendationem nostram, qui-
 bus ipsi visum est temporibus id fieri
 permiserit. porrò cùm aurelianus sex-
 ennio Imperium tenuisset, in ejus lo-
 cum successit probus. Qui totidem an-
 nis Imperii administratione perfun-
 ctus, Carum cum Carino & Numeriano
 filiis successorem reliquit. Hi cùm
 ne triennium quidem in Principatu ex-
 plessent, rerum summa delata est Dio-
 cletiano, iisque qui postea ad Imperii
 societatem adsciti sunt. Quorum tem-
 poribus maxima illa nostrorum perse-
 cutio, simulque ecclesiarum ever-
 sio perpetrata est. Ceterum paulò ante
 hæc tempora mortuo Dionysio qui no-
 vem annis Romanæ urbis episcopatum
 administrarat, Felix in ejus locum sub-
 stitutus est.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ΄.

Περί τῆς Μανιχαίου ἑτεροδόξου διαστροφῆς ἀπὸ τότε
 ἀρξάμενος.

ΕΝ τῆτῶ κ' ὁ Μανις τὰς φρένας, ἐπιόν-
 μός τε τῆς δαιμονιώσεως αἰρέσεως, τὴν τῆ
 λογισμῶ ἀξιοτροπήν καθωπλίετο. τῆ δαι-
 μονῶ ἀντὶ δὴ περὶ τῆ θεομάχε Καλιανῶ ἑπ' D
 λυμνηπολῶν τὸν ἀνδρα προεβέλημεν. Βάρ-
 βαρος δὴ τὰ τὸν βίον αὐτῶ λόγῳ καὶ τρόπῳ,
 τὴν τε φύσιν δαιμονικός τις ὦν κ' μαριώδης·
 ἀκόλαθα τέτοις ἐλ' χειρῶν. Χειρῶν αὐτὸν μορ-
 φάζεσθ' ἐπειράτο. τοτὲ μὲν τὸν ἀξιοκλήτον κ'
 αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτὸς αὐτὸν ἀνα-
 κηρῆσαν κ' τυφελὸν γε ἑπ' τῆ μαρία. τοτὲ
 ἴοια Χειρῶς, μαθητῶς δ' ὡδεκα κοινῶς τῆς
 κανδομίας αἰρέμενος. δ' ὄμαλα γε μὴν Ἰου-
 δῆ κ' ἀθεα ἐκ μυρίων τῶν ἀποσταλαὶ ἀπερῆ-
 κῶν αἰρέσεων συμπεφορημένα κατήύσας, ἐκ
 τῆς Περσῶν ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκεμένην

CAPUT XXXI.

De Manichæorum errore qui tunc primum
 exortus est.

ISdem temporibus ille meritò dictus ^{Huc refer}
 Manes, id est, furiosus, qui dæmo- ^{Niceph.}
 niacam hæresim nominis sui condidit, ^{l. 6. c. 31.}
 armatus insaniam, ab adversario Dei Sa- ^{32.}
 tana ad multorum hominum perni-
 ciam productus est. Hic in universa vi-
 vendi ratione cùm sermone ipsò tum
 moribus barbarus, & suapte natura fu-
 riosus ac dæmoniacus; his consenta-
 nea aggressus, seipsum Christum fin-
 gere instituit. Et nunc quidem Para-
 cletum se, ipsumque Spiritum sanctum
 esse prædicabat: præter insaniam su-
 perbia etiam elatus. Nunc verò quasi
 Christus, duodecim discipulos novi
 dogmatis consortes eligebat. Cum igitur
 falsa & impia dogmata ex variis
 hæresibus jam pridem extinctis hinc
 inde collecta confarcinasset, ea tan-
 quam lethale quoddam virus ex Perside
 Nn ij

in orbem Romanum effudit. Ex quo A
impium Manichæorum nomen exor-
tum; multis in locis ad hunc usque
diem exuberat. Ejusmodi fuit origo
adulterinæ illius doctrinæ, quæ supra
memoratis temporibus emerit.

ἡ ἀσέβεια θανάσιμὸν φόρον ἰὸν ἔξωμώρξατο ἀπὸ
ἑδῆ τοῦ Μανιχαίων δυσεβείας ὀνόματι τοῖς πο-
λοῖς εἰσέπιν κτῶ ἐπιπολάσει. τοιαύτη μὲν οὖν
ἢ κτῆς δὲ τῆς ψυδωνόμενῶν ἰσχυρῶν
σις, κατὰ τὰς δεδηλωμένους ἰσχυρῶν
χρόνους.

CAPUT XXXII.

De viris ecclesiasticis qui nostra aetate florue-
runt, & quinam ex ipsis usque ad ever-
sionem ecclesiarum superfuissent.

Huc refer
Niceph.
1.6. c. 34.
35, 36, 37.

Qua tempestate cum Felix quinque B
annis Romanam gubernasset ec-
clesiam, Eutychianus in ejus locum
successit. Qui vix decem mensibus in
episcopatu transactis, Caïo qui nostra
aetate vixit, sedem suam reliquit. Hic
cum annis circiter quindecim ecclesie
præfuisset, luccesorem habuit Marcellinum: in
cujus etiam tempora incidit
persecutio. Iisdem temporibus Antio-
chenæ ecclesie post Dominum Timæus
præfuit: cui successit nostra memoria
Cyrillus. Sub hoc Dorotheum virum
doctissimum, Antiochenæ tunc ecclesie
Presbyterum cognovimus. Qui cum
studiosissimus esset sacrarum Scriptura-
rum, Hebraicam quoque linguam addi-
didit, adeo ut ipsos etiam hebraicos Co-
dices peritissimè legeret. Erat hic inge-
nio admodum liberali, & humanioribus
disciplinis apprime eruditus: Ceterum
ab ipso matris utero Eunuchus. Unde &
Imperator tanquam miraculo obstupe-
factus, eum in familiaritatem suam ad-
fecit, & baphii quod est apud Tyrum
Procuratorem constituit. Hunc nos
sacras Scripturas in Ecclesia non infcitè
exponentem audivimus. Post Cyrillum
Tyrannus episcopatum Antiochenis
ecclesie suscepit: cujus tempore Ec-
clesiarum vastatio maximè viguit. A-
pud Laodiceam verò post Socratem
episcopus fuit Eusebius, domo Alexan-
drinus. Causam ex patria migrandi ei
præbuit negotium Pauli Samosatensis.
Cujus gratiâ cum in Syriam venisset, ab
iis qui cælestium rerum amore illic fla-
grabant detentus, domum redire pro-
hibitus est. Qui quidem nostra memo-
ria amabilis quidam religionis thesau-
rus fuit, quemadmodum ex verbis et-
iam Dionysii superius allatis facile co-
gnosci potest. Huic deinde substitutus
est Anatolius, bonus quod ajunt boni
viri successor: ipse quoque domo Ale-
xandrinus. Hic tum in liberalibus disci-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ΄.

Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτῶν διαφωρευμένων ἐκκλησιαστικῶν
δράσων τίνες τε αὐτῶν μέγιστοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποστο-
νίας ἔμεναν.

Καθ' ἑξ Φήλικα τῆς Ρωμαίων ἀσέβειας
ἐκκλησίας ἔτεσι πέντε, Εὐτυχιανὸς
διαδέχεται ἑδῆ ὅλοις δὲ μηνὶ ὅσον ἑξ
διαχρόνου, Γαίω τῶ καθ' ἡμᾶς κατὰ τὸν
πειτὸν κλήρον, καὶ τέττε ἑξ ἀμφοῖν πεντεκα-
δεκάετη ἀσέβαντο, Μαρκέλλινος κατε-
διάδοχο. ὃν κτῆ αὐτὸν ὁ διαβολὸς κατέληψε
κτῆ τέττε τῆς Ἀνποχέων Ἐπισκοπῆς μὲν Δι-
ονυσίου ἠγήσατο Τιμαίω, ὃν ὁ καθ' ἡμᾶς διέ-
ξαστο Κύριλλω, κατ' ὃν Δωρόθεον πρεσβυτέρω
κτῆ Ἀνποχέων ἠξωμώρξον τῶ τῶν κτῆ
γιον ἀνδρα ἐγνωμ. Φιλόκαλο δ' ὄντο
C ἀεὶ τὰ θεῖα γεγονόσιν, κτῆ τῆς Ἑβραίων ἐπι-
λήθη Γλώττης, ὡς κτῆ αὐταῖς ταῖς Ἑβραϊαῖς ἰσ-
φαῖς ἑξ ἰσχυρῶν ἐντυγχάνων. ἢ ὃν ὅσον τῆ
μάλις αἰδουθεῖων, ἀσέβειας τε τῶ κατὰ
ἑλλήνας ὅσον ἀμοιροῦ τὴν φύσιν ἢ ἀλλοῦ
Εὐνεχῶ, ἔτω πεφυκῶς ἑξ αὐτῆς χριστιανῶν
ὡς καὶ βασιλεῖα διατέτο οἶον ἢ ἀσέβειαν
αὐτὸν οἰκειώσατο, καὶ ἡμῶν γε ἑξ ἰσχυρῶν
τῆς κτῆ Τύρῳ ἀλεργῶ βαφῆς. τέττε μ-
πείως τὰς γραφὰς ἑξ τῆς ἐκκλησίας ὄν-
γνωμῶν κατὰ κτῆσιν. μὲν δὲ Κύριλλοι τῶ
ερανοῦ τῆς Ἀνποχέων παρεγκίας τῶ Ἐπι-
σκοπῆν διεδέξατο, κατ' ὃν ἠκμασεν ἢ τῶν ἐκ-
κλησιῶν πολιορκία. τῆς δ' ὃν Λαοδικεῖα πα-
ρεγκίας ἠγήσατο μὲν Σωκράτη Εὐσεβῶ, ὃν
ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρέων ὀρμηθείς πόλεως. α-
τία δ' αὐτῶ τῆς μετὰ τῆς ἀσέβειας ἰσχυρῶν
ἢ κατὰ τὸν Παῦλον ἰσχυρῶν. ὃν ὃν τῶ
Συρίας ἑξ ἰσχυρῶν, ἀσέβειαν τῶν τῆς ἀσέβειαν
θεῖα ἰσχυρῶν, τῆς οἰκῆς παρεγκίας
εἰργεῖαν. ἐπέρασον ἢ θεοσεβείας χεῖμα τῶ
κατ' ἡμᾶς χροῖον, ὡς ἢ ὃν καὶ ὃν τῶ
ἀσέβειαν Διονυσίου Φωνῶν διαγνωμῶν
ράδιον. ἀνατολίω αὐτῶ διάδοχος, ἀσέβειαν
Φασὶν ἀγαθῶ, κατὰ τῶν χροῖον μὲν κτῆ
Ἀλεξανδρέως. ὄντων δ' ἑνεκα κτῆ παιδείας τῆς